

Af andre os tilsendte Bøger skal vi nævne:

Ritter: Ethiske Fragmenter, oversat af Theodora Lang. (Andr. Fr. Høst og Søns Forlag.) Forfatteren af denne ejendommelige Bog bemærker etsteds, at Menneskene ikke have godt af, at nogen Dag gaar hen uden i det mindste et Par Øjeblikkes stille Eftertanke. Det er sandt, det er for de fleste Mennesker en stor moralsk Hjælp at faa Tankerne løftede lidt op over Dagliglivets Detailler og vinde det perspektiviske Syn paa deres Forhold i Livet, uden hvilket enhver Gerning i Længden formindsker Menneskets Værdi, i Steden for selv at blive et Udtryk for Menneskets voksende Værdi. For mange Mennesker vil sikkert denne Bog kunne være en saadan Hjælp. Den lader sig „tage“ i ganske smaa Afsnit, er let at læse, Sætningerne ere korte og ofte særdeles kærnfulde, en Mængde Eksempler fra det daglige Liv ere flettede ind paa Kryds og Tværs mellem de moralske Forskrifter og holde paa en oplivende Maade Interessen vaagen, endelig er den ikke skreven i nogen særlig Konfessions Tankegang, hvad der jo kan have sin Betydning for mange. „Hvad Planten er ubevidst, vær det villende“, disse Ord af Schiller gjør Forf. til sine. Er det saa svært? spørger han. Eksemplet er jo givet, følg det blot nøje og trofast. Kun en eneste Ting behøves der egentlig for stadig at skride frem mod Fuldkommenheden: Selvhengivelse. Selvhengivelsen leder til at iagttage Menneskene, mellem hvilke Livet skal hengaa, leder til Menneskekundskab, der maa umuliggjøre Misforstaaelser, thi Misforstaaelser beror kun paa utilstrækkelig Kendskab til det menneskelige Hjærte, — til Selvkendskab, for at kunne virke paa bedste Maade for andre, — til den højeste Udvikling af egne Evner. Med ét Ord, Selvhengivelse tager et Menneske i fuldt Brug, og det vide vi, at naar Strængen er spændt til det yderste, giver den sin skønneste Tone.“ Dertil maa et Menneske komme, at det siger til sig selv: Hvad kunde jeg dog ikke, naar jeg vilde? Hvorfor vil jeg da ikke? — Naar vi dog vilde! siger Forf. med et Suk.

Velgørende er Forfatterens varme Tro paa, at Menneskene, blot ved, saa at sige, at stille Livets givne Opgave lidt bedre op og vandre lidt mindre i Taaget, ville kunne vinde ret Front mod Idealet; og denne Anskuelse er han jo da ikke ene om.

H. J.

Indhold:

	Side
Fru Gehejmerraadinde Casse	167
I Anledning af A. Brosbølls Artikel om „Kvindernes Bog“ I, II, III, IV	168
Dansk Kvindesamfunds Virksomhed	180
Brev fra en „Landbokvinde“	181
Emilie Henriksen: Lærerinderne i Lønningsloven , . . . ,	182
Fra Indland og Udland	184
Boganmeldelser	187